

ciei partes externæ, & simul post degenerationem ipsa cutis.

Hæ omnes ac singulæ ratione glandulosæ substantiæ subjectum esse possunt principale, vel ob innatam quandam dispositionem, qualis sub nævis maternis sæpè latitat; vel ob externam aliquam occasionem.

Quæ verò glandularum reliquæ sunt partes, venæ, arteriæ, vasa lymphatica, fibræ, pori, cavitates, subjecti inadæquati vices suppleant. His verò simul affectis non potest hospitis hujus malitia amplius manere occulta, sed in conspectum solet prodire propriè ita dicendus cancer, fitumque suum ad alias extendere adjacentes partes.

C A P. III.

Causarum rationem expendit.

INventâ morbi sede ad ipsas causas cognoscendas devolvimur; quarum enucleatio summè est necessaria; tunc enim rem scimus, quando per causas eandem cognoscimus.

Causa *immediata* est lymphæ acris, austeræ, acidæ stasis. Per consueta quidem vasa fertur ad minimas etiam partes lymphæ stasis expeditè; datâ verò in glandulis remorâ ichorefcit & peregrinam magis magisque induit naturam, diversâ demum inquinata labe acri acida biliosa viscida prædominium obtinente, glandulosis partibus sese firmiter insinuat, tumorumque talium felix existit mater.

Causa *mediata proximior* est omne illud, quod lymphæ *stasim* inducere valet; estque vel *externa*, vel *interna*. Hæc quoad essentiam considerata est vel vaporosa vel humorosa. Vapores quidem vix sufficient tumores hosce procurare rebelles; ideò *humores* quoad essentiam hîc penitus considerari debent, & speciatim lymphæ, tam quantitate, quàm qualitate & motu peccans.

Quoad